

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Constantii mors, Constantinum filium imperatorem relinquentis. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

excessit ex pueris, & iam ad adolescentiam peruenit, summo apud illos honore dignatus fuit. In qua ætate & honore nos eum vidimus, cum Palæstinorum regionem vna cum imperatore, qui cæteros anteibat ætate, peragret. Ad cuius dexteram assistens, illis, qui eum videre cupiebant, se adolescentem facile præstantissimum declarauit: utpote in quo eximia regie cuiusdam indolis indicia, ex eo quidem tempore, elucere cœperunt. ut enim corporis compositione ad pulchritudinem apta, & statuxæ (ut ætas tulit) proceritate, nemo cum illo comparari potuit, & virium etiam firmitate tantum superauit æquales, ut illis non nihil terroris iniiceret. Sic virtutibus animi multo magis, quàm corporis ornamentis nobilitatus est: quippe modestia primum suum decorauit animum: deinde politiore literatura, tum prudentia à natura propè insita, ad extremum sapientia diuinitus animo cõsignata, tanquam alimentis quibusdam eximiè educauit.

Constantinus ad patrem, propter Diocletiani insidias reuertitur. CAP. XIII.

QVem quidem cum illi, qui tum rerum potiebantur, adolescentem generosum esse, robustum, procerum, excelso & erecto animo præditum animaduertent, inuidia simul fuerunt & metu perculsi. Qua re inducti, tempus opportunum obseruant sedulo, quo graui aliqua contumelia eum afficiant. Quod quidem adolescens animaduertens (siquidem dei nutu insidia contra illum comparata, semel & iterum fuere perspicuè deprehensa) fuga salutem quæsiuit: atque in ea re exemplum magni prophetae Moysis est probè imitatus. Deus etiam omnia eius causa faciebat, prouidè prospiciens, ut in tempore præsto esset ad patri succedendum.

Constantii mors, Constantinum filium imperatorem relinquentis. CAP. XV.

EXtemplò enim, vbi insidiarum machinas effugit, celeri gradu accessit ad patrem: & protinus post longum temporis interuallum, quo abfuerat, in eius cõspectum

speculum venit. Eodem momento patris Constantij vitæ exitus in acie nouaculæ, vt dicitur, constitit. Postquam autem filium ex insperato adesse vidit, exiliens cubili, illum complexus est, atq; illud quod sibi iam vitam edicuro solum tristitiam attulerat (filij nimirum absentia) se ex animo iam eiecisse, asseruit: precesq; propterea, cum gratiarum actione Deo obnixè fudit. Iam verò morté pluris prope, quàm immortalitatem æstimare se dixit: ac tãdem familiam suam resq; vniuersas ordine dispensauit. Atque in medio filiorum pariter & filiarum ipsum, instar chori, vndique cingentium, se statuens, & in ipsa regia, inq; regio cubili decumbens, regni hæreditate filio, quæ reliquos ætatè anteibat, communi lege naturæ tradita, decessit è vita.

Quonam pacto Constantij funere elato exercitus Constantinum Augustum salutauerit.

CAP. XVI.

NEquè tamen propterea imperiùm imperatorem destitutum permansit: quippe Constantinus paterna purpura inditus, primum è paternis ædibus egressus est, & patrem, tanquàm à mortuis ad imperium regendum denuò reuocatum, suo ipsius vultu & effigie omnibus representauit: Deinde magna paternorum amicorum turba, eum comitante, funeri præiuit, patremq; produxit: quinetiam populi infinita multitudine, militumq; constipanti agmine partim antecedentium, partim subsequentium, genitorem sanctissimum cum omni splendore & maxima pompa extulit: Faustis acclamationibus, suauis hymnorum concentu, omnes beatissimum illum celebrant: & consentientibus animis filium iam in imperij gradu locatum, patrem ad vitam quodammodo reuocasse existimant. Extemplo igitur secundo & prospero applausu nouum regem, imperatorem & Augustum ipsa prima voce contentius, prædicant. Quibus acclamationibus tam auspiciò in filium editis, patri mortuo non nihil ornamenti allatum est: filium cuncti beatum putant qui talis patris fuit successor declaratus, omnes gentes, quæ ipsius obsequabantur imperio, incredibili læti-

Gg

tia